

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 гп 3/2021
28.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Татјана Матковић Стефановић, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Цакић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда у Београду Р4 П 43/20 од 29.01.2021. године, донео је дана 28.05.2021. године, без испитног поступка,

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда у Београду Р4 П 43/20 од 29.01.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача да му се досуде трошкови жалбеног поступка.

Образложење

Предлагач је дана 30.12.2020. године поднео Привредном апелационом суду приговор за убрзање поступка у предмету тог суда Пж 4367/18. Поступајући по приговору, Привредни апелациони суд је решењем Р4 п 43/20 од 29.01.2021. године одбио приговор као неоснован указујући, између осталог, да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, јер је поступак правноснажно окончан у погледу главног дуга одлуком Пж 4367/18 од 06.02.2020. године. По захтеву предлагача од 09.03.2020. године, за доношење одлуке о трошковима поступка у наведеном предмету одлука је донета 30.12.2020. године и предмет се налази у архиви од 14.01.2021. године.

Против наведеног решења предлагач је изјавио жалбу због повреде права на суђење у разумном року.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу одредбе члана 16 и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), Врховни касациони суд је донео одлуку да је жалба недозвољена.

Према члану 5. став 1. закона приговор и жалба могу да се поднесу док се поступак не оконча.

Испитујући дозвољеност жалбе, Врховни касациони суд је нашао да је предлагач 03.03.2021. године изјавио жалбу против решења Привредног апелационог суда у Београду Р4 П 43/20 од 29.01.2021. године, да је ожалбеним решењем одбијен приговор за убрзање поступка у другостепеном предмету истог суда Пж 4367/18, да је 30.12.2020. године у том предмету донета одлука о жалби 06.02.2020. године у погледу

главног дуга, а да је пропуштено да се одлучи и трошковима спора о којима је по захтеву предлагача донета одлука 30.12.2020. године и предмет је архивиран 14.01.2021. године.

Према наведеној одредби закона жалба се може изјавити док се поступак не оконча. Пошто се жалбом побија одлука о приговору за убрзање поступка у предмету који је правноснажно окончан пре изјављивања жалбе предлагача, Врховни касациони суд је закључио да је жалба недозвољена и одлучио као у ставу првом изреке.

Одлука као у ставу другом изреке донета је применом чланова 153. став 1 ЗПП, који се примењује на основу члана 20 став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року и члана 30. став 2. ЗВП. Како предлагач није успео у жалбеном поступку, то му овај суд није досудио трошкове другостепеног поступка.

Против решења о одбацивању жалбе није дозвољена жалба, у смислу члана 17. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

С у д и ј а

Татјана Матковић Стефановић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**